

SHIYALL. ஓம்

தத் ஸத்.

தேவார நகரம்

சுத்த அந்வைதி அருட்கவி

விலகுகுணனந்த ஸ்வாமிகள்

அருளிச்செய்த

பத்தாண்டி

இ. ம. சி. அருள்

அவ. களின் நினை

இஃது, னி

திருமுதி சியுமன

(1932)

ந. லேசுகுமண ரெட்டியார் அணிவகுப்பு

திரிசிராப்பள்ளி

ஜெகம் அண்டு கோ., டாட்ஸன் பிரசுல்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1918.

ஓம்

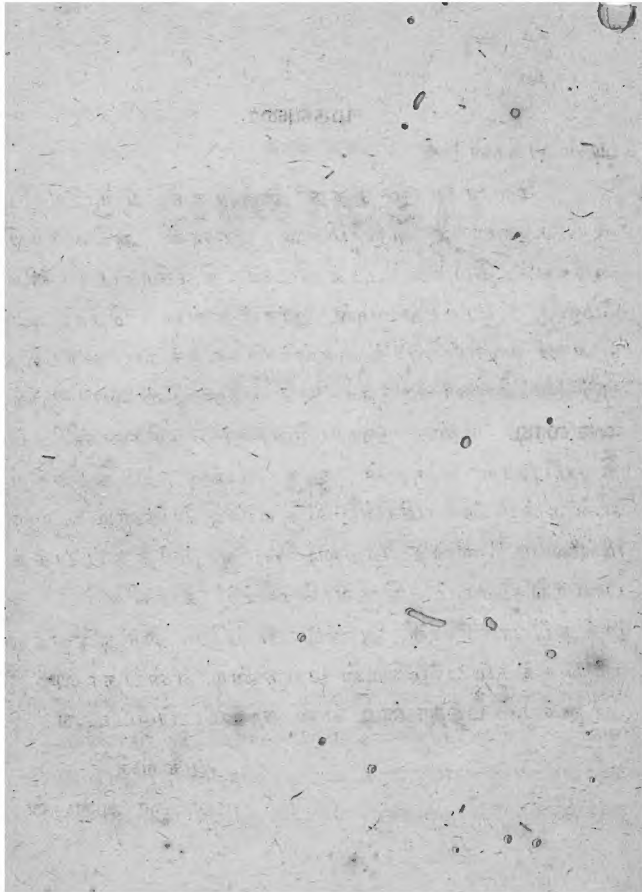
முகவுரை.

அன்பர்கள் !

தேவாரநகரம் சுத்த அத்வைதி அருட்கவி ஸ்ரீ
விலக்ஷணானந்த ஸ்வாமிகள் ஓர்நாள் அனேக சிவ
னடியார் திருக்கூட்டத்துடன் திருசிராப்பள்ளிக்கு
மேற்கு முப்பதுமைல் தூரத்துள்ள தொட்டியம்
என்னு நகரின்மார்க்கமாய்க் கொளக்குடி நகரத்துக்
குச்செல்காலையில் தொட்டியத்தருகாண்மையி லுள்ள
அனல்ாடி என்ற ஓர் சிவாலய தரிசனஞ்செய்து
திரும்புகால் ஒருவன் ஒரு வண்டி வந்திருக்கிறது
என்றான். ஸ்வாமிகள் “ஒருவண்டியேகனடி உற்றரு
மில்லையடி” என்ற முதலடியை ஆரம்பித்துப் பத்துப்
பாசுரங்களையும் திருவாய்மலர்ந் தருளினார். இப்
பத்துப்பாக்களும் ஆண்டி என்றே வந்துளதாலும்
யாவருக்கும் பரமசிவன் பற்றாண்டி என்பதாலும் இந்
நூலுக்கும் பத்தாண்டி என நாமமிடப்பட்டது.

இங்ஙன் -

ஓர் அன்பன்.

ஓம்.

தத் ஸத்.

பத்தாண்டி

ஒருவண்டியேகனடி யுற்றருமில்லையடி
கருவண்டியில்லாண்டி காண்பவர்க்குங்காணாண்டி
யிருவண்டியில்லவண்டி யெப்போதுஞ்சின்மயண்டி
அருவண்டியானவண்டி யாகாதவம்பரண்டி. 1

சொல்லா லுங்காணாண்டி சொற்பெரியநாதனடி
வெல்லாமனிற்பவண்டி வேதமுதலானவண்டி
யெல்லார்க்குமொட்டாண்டி யேகாந்தமானவண்டி
நில்லாண்டியில்லாண்டி நிர்க்குணமாமவன் தாண்டி. 2

அவன் தாண்டியிவன் தாண்டி யப்புறமுந்தான்றாண்டி
சிவன் தாண்டியரிதாண்டித் திரிபுரத்தையெரித்தாண்டிப்
பவந்தாண்டியெனை மாட்டிப் பக்குவமாயானவண்டி
நவந்தாண்டிகாணாண்டி நாரணனும்போனாண்டி. 3

எல்லார்க்குமுள்ளவண்டி யேகமுதலானவண்டி
 சொல்லாமற்சொன்னவண்டி சோகாதியற்றவண்டி
 கல்லாலிலானவண்டி காண்பதற்குமாட்டாண்டி
 பொல்லாதயேரகனடி போக்கிலியாமவன் தாண்டி. 4

ஆட்டுவண்டியகமுழுது மாகாமனிற்பாண்டி
 மாட்டுவண்டிமாந்தரெலா மனமுதலாங்கரணமதை
 வாட்டுவண்டிவழிதாண்டி வழிதெரியக்காட்டுவண்டி
 ஏட்டுவண்டியில்லாண்டி யீசான்நாயகண்டி. 5

அன்பினுருவானவண்டி யானிரையுமானவண்டி
 தென்புலத்தின்மாந்தருக்குத் தேற்றமிகவானவண்டி
 நன்பதியைநாடுவண்டி நல்லவர்க்குநல்லவண்டி
 சொன்மலைகற்றவண்டி சொக்கவிங்கமானவண்டி. 6

வாராண்டிவாராண்டி வந்தநிலைவந்தவண்டி
 தாராண்டிதாராண்டி தற்பதத்தையென்றனுக்கு
 வேறுண்டிவேறுண்டி வெட்டவெளிக்கப்பாலாய்க்
 கூறுண்டிநிற்பாண்டி குக்குடத்தைக்கொன்றவண்டி 7

அஞ்சவய்தானவண்டி யாமுழுதுங்கார்த்தவண்டி
 கஞ்சனையுங்கொன்றவண்டி காண்டிபற்கானவண்டி
 வஞ்சகமேகொண்டவண்டி வாலவய்தானவண்டி
 செஞ்சரணங்கொண்டவண்டிசேதனமுமவன் தாண்டி

வேதமபமானவண்டி வேகமனதாட்டுவண்டி
 நாதமுடிவானவண்டி நாலுங்கடந்தவண்டி
 சீதநிதியானவண்டி கின்னரமும்பாடுவண்டி
 சாதனையுமற்றவண்டி சகசநிலையானவண்டி.

9

தொட்டியத்தினுவண்டி தோன்றலெனக்கானவண்டி
 எட்டியறியாதவண்டி யேடறுத்துநிற்பவண்டி
 மட்டடங்காக்காளேவண்டி மாறாதகுளக்குடியி
 னிட்டமுடன்வந்தவண்டி யெல்லாமுமானவண்டி. 10

ஓம் தத் ஸத்.

ஓம்.

சுத ஸத்

தேவாரநகரம்

சுத அத்வைதி அருட்கவி

விலகூணாந்த ஸ்வாமிகள்

அருளிச்செய்த

நால்வர் பாததூளி

அமர் வி. அருணாசல முதலியார்
அவர்களின் நினைவாக அன்பளிப்பு
அளித்தவர்:

முதலி தாதுசாமினா முருங்கை பசலம்
கிராம முனிமுத்திரை ரெட்டியார் அவர்களால்

திரிசிரபுரம் ஜெகம் அண்டு கோ., டாட்சன் பிரவில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1918

ஓம்.

தத். ஸத்

முகவுரை

அன்பர்கள்

தேவாரநகரம் சுத்த அத்வைதி அருட்கவி
ஸ்ரீ விலகண்ணனந்தஸ்வாமிகள் ஓர் நாள் முசிரி
தாலுகாவைச்சார்ந்த குளக்குடி என்ற ஓர்நகருக்
குச் சென்றிருந்தனர். அத்தருணம் அவ்வூர்
கிறுமமுனிசீப் எ நல்லப்பரெட்டியார் கிருஹத்
திற் றங்கியிருந்தனர். அச்சமயம் நால்வர்பாத
தூளி என்ற ஓர் தூல் இயற்ற ஆரம்பித்து
ஐந்து நிமிஷத்திற்குள் பதினாறு அடிகளையுந்
தானே பெழுதியுளார்

இங்ஙன்

ஓர் அன்பன்.

ஓம்.

தத். ஸத்.

நால்வர் பாததூளி

சம்பந்தர்மாணிக்கர் சுந்தரனுமப்பரவர்
தம்பந்தந்தான்விலக்கித் தற்பரமேயானாக
ளெம்பந்தந்தீராதோ வீசனடிநால்வருக்கு
மும்பந்தமுஞ்சாதி யுட்னீயாவேனே. (1)

ஆவேனூல்வருக்கு மாருக்குமாட்டேனா
னேவேபிறப்பிறப்பாய் நொந்தவெனை நண்ணிறைவப்
பாவாற்பதிகாட்டிப் பக்குவமுங்காட்டிடுவா
யீவாயெனக்கின்று மென்னூல்வர்தூளியதே. (2)

முத்திலைபெறவேண்டி முதல்வரதிகாரரவர்
பத்தியுறுநால்வருறை பாடலதேபோதுமது
சத்தியமேசத்தியமே சங்கரனுக்காளாவர்
ரித்தியமுநால்வரடி நேராதுநேருவமே. (3)

நேராம்வழியெதுவோ நேர்ந்தவழியேதென்று
 பாராமனிதரெலாம் பக்குவமாய்வாருங்கள்
 தீர்தசங்கரனைத் தீர்ந்தறியநால்வருறை
 பேராகுந்தேவாரம் பேர்பெற்றவேதமதே. (4)

அறியாமல்மானுடர்க ளகச்சமயம்புறச்சமயம்
 பிறிவானவதுதெரியாப் பேதையராய்ப்போனார்க
 னெறியானநால்வருறை நிச்சயத்தைப் பாராத
 குறியாளர்குடிகேடர் கோதற்றவேதமதே. (5)

அடியார்களிடிபேணி யரகரனைத்தினம்போற்றிப்
 படிமீதுபாட்டாமற் பாவியனானேனோ
 நொடிநேரமுனைமறந்து நூலுணர்ந்துநின்றேனோ
 கடிமணமாஞ்சம்பந்தா கானினது தூளியனே. (6)

தேவாரந்தெரியாத தெளிவில்லாமானுடரை
 யோவாமலேன்படைத்தா யுன்னைவுக்கெட்டாதோ
 காவாயெனையகற்றிக் கற்பகமாநால்வர்களே
 தேவேயென்றெள்ளமுதே தேர்ந்தவர்களுல்வர்களே.

நாலாகுந்தத்துவத்தை நான்கடப்பதென்றென்று
 வாலாமரத்தடியி லரன்னறுகாட்டியதை
 வேலாயவதரித்த விண்ணவர்களுல்வர்களே
 காலானின் றாசியனே காட்டாயடியேற்கே. (8)

ஐயோவிப்பாரதர்க ளறிவிழந்துமதைநாடி
 மெய்யாகுந்தேவாரம் விளம்பியிடுநால்வருக்கு
 மெய்யடியாராகாமல் மேல்விழந்துமாயையிலே
 பொய்யாகப்போனார்கள் போகாமலாக்கிடுவாய். (9)

மாயாவாதக்குழியில் மாட்டிநிதமாளாமற்
 ரோயாவருளெனக்குத் தோன்றிடவுஞ்செய்யாயோ
 மாபோனின்மாயோனே மாறனக்குமாறவனே
 நீயேயெனக்குறுதி நிற்கின்றநால்வர்களே. (10)

என்னோகிடைத்ததிது யார்செய்தமாதவமோ
 பெரன்னேபோற்றேவாரம் பூணாதகண்டகரை
 யென்னோபடைத்தானென் னீசானநாயகனார்
 தன்னேருமில்லாத தானைநால்வர்களே. (11)

நீங்களுரைதேவார நிண்ணயமேநிண்ணயமாய்ப்
பாங்கிலுறைசம்பந்தா பக்குவநின்பக்குவமாஞ்
சாங்கிய நூல்சொன்னுஞ் சற்றேனுந்தாளே
னூங்கியதோர்நால்வர்களே யும்பாததூளியனே. (1)

அத்துவிதம்வேண்டுமென வாகாதகாலமெலாம்
பொய்த்துவிதத்தாலுள்ளேறேன் போதமிகுநால்வர்களே
சத்தியமேதென்றாய்ந்து சங்கரனைசத்தியமென்
றெத்தினத்துநான்றிய விதுசெய்வீர்நால்வர்களே. (2)

என்னென்னபேருதவி யென்றனக்குச்செய்தீர்க
ளன்னன்னவாகமத்தை யறியாதவென்றனக்குச்
சொன்னமுறைத்தேவாரஞ் சோதிநிலைகாணுதற்கு
மன்னிலையையடியேற்கு மறிவுவரச்செய்வீரே. (14)

இன்றெழுதும்பாசுரங்க ளியானெழுதவில்லையிது
மன்றுண்டமாடுமவன் மனமதிலேதானினைத்துச்
சென்றடையுங்கதிகாணச் சேர்பவர்க்குநால்வர்களே
நன்றிதெனநாட்டியிட நன்றாகநாட்டினனே. (15)

வாழி

வாழிநால்வர்கள் வந்தருள்பூமகள்
 வாழிதேவர்கள் வந்திடுஞ்சங்கான்
 வாழிநாமகள் வகையடியார்களும்
 வாழிவாழிய வாழியவாழியே.

(16)

ஓம். தத். ஸத்.